

Sygn. akt I Ca 73/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Antoni Smus

Sędziowie SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

SSR del. Ewa Grzybowska

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa D. K.

przeciwko B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 16 września 2015 roku, sygnatura akt I C 1104/14

oddala apelację.

Sygn. akt I Ca 73/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Łasku oddalił powództwo D. K. przeciwko B. (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w G. o pozbawienie wykonalności do kwoty 9.028,13 zł wraz z kosztami i odsetkami tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego w Elblągu z 13 czerwca 2014 roku, sygn. akt X Nc 17439/14.

Z powyższym orzeczeniem nie zgodziła się powódka, która zaskarżyła przedmiotowe rozstrzygnięcie w całości, zarzucając mu naruszenie art. 840 § 1 pkt 1) k.p.c. przez przyjęcie, iż przepis ten nie może w ustalonych okolicznościach stanowić podstawy uwzględnienia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego sygn. X Nc 17439/14.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżąca wniosła o uwzględnienie powództwa w całości i obciążenie kosztami postępowania pozwanego, ewentualnie zaś o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Łasku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że na mocy art. 387 § 2¹ k.p.c. Sąd Okręgowy ograniczył uzasadnienie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, ponieważ Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji, a w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń. W doktrynie i judykaturze wskazuje się bowiem na cechy materialnoprawne przepisów dotyczących powództw przeciwegzekucyjnych, których naruszenie zgłosiła powódka (zob. T. Żyznowski, kom. do art. 840 k.p.c., stan prawny na dzień: 21.11.2013, Lex/el.).

Należy zatem tylko dodać, że Sąd pierwszej instancji w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, a na jego podstawie poczynił adekwatne do treści materiału dowodowego ustalenia faktyczne. Ustalenia te Sąd odwoławczy przyjmuje za własne, nie znajdując potrzeby ich ponownego szczegółowego przytaczania.

Trzeba także całkowicie podzielić wyczerpujące rozważania Sądu Rejonowego co do zasadności roszczenia powódki.

Odnosząc się do zarzutów apelacji wypada wskazać, że zgłaszane przez skarżącą okoliczności faktyczne nie uzasadniają zastosowania art. 840 § 1 pkt 1) k.p.c.

Powódka w istocie zakwestionowała zasadność wydania nakazu zapłaty, podkreślając, że został oparty na dowodach uzyskanych za pomocą fałszerstwa.

Trzeba zatem zauważyć, że przepis art. 840 § 1 pkt 1) k.p.c. wprost stanowi, że kwestionowanie istnienia obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym może dotyczyć jedynie takiego tytułu egzekucyjnego, które nie jest orzeczeniem sądu. Tymczasem przedmiotem niniejszego postępowania jest roszczenie o pozbawienie wykonalności prawomocnego nakazu zapłaty, który jest orzeczeniem, co wynika m.in. z umieszczenia regulacji poświęconej nakazom zapłaty w dziale IV tytułu I księgi pierwszej części pierwszej k.p.c.

Należy wyjaśnić, że rozpoznawanie w niniejszym postępowaniu twierdzeń powódki o oparciu nakazu zapłaty na dowodach uzyskanych za pomocą fałszerstwa godziłoby w powagę rzeczy osądzonej wspomnianego orzeczenia oraz byłoby sprzeczne z treścią art. 840 § 1 pkt 1) k.p.c. Utrwalone i jednomyślne jest stanowisko nauki i orzecznictwa co do niedopuszczalności powoływania w powództwie przeciwegzekucyjnym zarzutów stojących na przeszkodzie prawu wierzyciela. Wynika to głównie z rozgraniczenia postępowania egzekucyjnego i rozpoznawczego

Przytoczone przez apelującą orzeczenie wydane w sprawie I C 263/11 przez Sąd Rejonowy w Myszkowie dotyczyło pozbawienia w całości wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego, który to nie jest orzeczeniem sądowym i nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej. W przypadku tego rodzaju tytułów egzekucyjnych dopuszczalne jest zatem kwestionowanie zasadności ich wydania na podstawie art. 840 § 1 pkt 1) k.p.c.

Z kolei w niniejszej sprawie skarżąca dochodzi pozbawienia wykonalności opatrzonego klauzulą wykonalności prawomocnego nakazu zapłaty i dlatego nie można uznać, że okoliczności sprawy I C 263/11 są identyczne jak te w niniejszym postępowaniu.

Apelująca nie wskazała ponadto na inne okoliczności uzasadniające pozbawienie przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności, a zatem należało uznać, że Sąd Rejonowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie, nie znalazłszy w zgromadzonym materiale procesowym podstaw do uwzględnienia powództwa.

Skarżąca decydując o wytoczeniu powództwa przeciwegzekucyjnego wybrała niewłaściwy środek obrony, który z przyczyn omówionych powyżej nie mógł być w tej sytuacji zastosowany. Obrana merytoryczna przed zasadnością

powództwa stwierdzającego obowiązek zapłaty określonych kwot, które obecnie stanowią podstawę egzekucji prowadzonej przeciwko powódce przez wierzyciela na podstawie tytułu wykonawczego winna być realizowana poprzez wniesienie przez powódkę sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w terminie 14 dni od daty jego jej doręczenia lub na obecnym etapie poprzez ewentualne ubieganie się przez nią o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty złożonego wraz ze samym sprzeciwem, jeżeli Sąd Rejonowy w Elblągu, który wydał nakaz zapłaty uzna wniosek o przywrócenie terminu za zasadny w świetle przepisów art. 168 i art. 169 kpc.

Z przytoczonych względów Sąd odwoławczy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.